

פרשות תזריע וזאת תהיה..

פרשת תזריע מתחילה בהיווצרות האדם וממשיכה בפרשיות מצורע את דרישות התורה ביחס לאדם. אם אדם עומד דרישות אלה הרי מוטב, ולא- הרי המסרים הנשלחים אליו על מנת להשיבו אל הדרך בה הוא נועד ללכת.

נאמר בפרשתנו: "אשה כי תזריע וילדה זכר..וביום השמיני ימול בשר ערלתו". סמוך ללידתו מתבקש האדם לתקן את גופו ולקדשו וזאת ע"י הסרת העורלה מגופו. על פי התנאי הזה של הסרת הערלה, מחוייב האדם להסיר העורלה גם מדברי מאכל כגון פירות שנאמר שלוש שנים יהיו לכם ערלים וכן מתקנים אנו את המאכל ע"י הפרשת תרומות ומעשרות וזאת במטרה להישמר מדברים הבאים אל **פי** האדם שיהיו מתוקנים וממילא גם **גופו** יהיה מתוקן.

רואים אנו כמה דברים אדם חייב להקפיד לפני שהוא מכניס משהו **לפיו**: על כמה דברים יהודי צריך לחשוב. לעומת כל אדם בעולם בכל מקום אחר בעולם, אין לו הרבה התלכטויות לפני שהוא מכניס דבר לפיו. "זה טעים" ואלי גם הוא חושב "האם זה בריא (לא מזיק..) ואין לו יותר על מה לחשוב, לעומת יהודי. חייב לשאול את עצמו שאלות רבות, האם הופרשה חלה, האם הופרשו תרומות ומעשרות? האם זה עורלה? מי אפה את הלחם? מה כולל הלחם? (מאילו חמרים..?) מי בישל? האם לא היתה בעיה של איסור בישול בשר וחלב? האם הוא אכל בשר וחייב להמתין כמה שעות שהוא נוהג? ואם כבר סגר ופתר את כל השאלות הללו ויש לזה הכשר.. הוא צריך ליטול ידיו כהלכה...ואם אין לו נטלה..כיצד יטול.." וכבר סוף סוף הוא רוצה כבר לבלוע..כי יורד לו ריר מהפה..אומרים לו עצור! אתה חייב לברך... כמה צריך אדם לחשוב לפני שהוא מכניס משהו **לפיו**...

אמר מי שאמר שאנשים בד"כ זהירים ובודקים שבעים פעם כל מה שהוא מכניס לפיו...ולוואי והיינו מקפידים באותה חומרה גם על דברים שהיינו מוציאים מפינו, הרי זה אותו שער... וממשיך האומר ומספר:מצאנו הרבה אנשים שבאים לרב ושואלים אותו בענייני כשרות..הקשורים לאוכל האם מותר או אסור...האם לסמוך על ההכשר הזה או...בהחלט חשוב שהדבר ייעשה כך ולעודד לעשות זאת..אבל לצערנו לא מצאנו הרבה אנשים המתדפקים על דלת הרב ומבררים בעניין משפט מסויים שאמרו לחבר..או לבת זוגו או היא לבן זוגה..לא רגילים לשאול האם זה נכון היה להוציא מהפה את הדברים האלה על פי ההלכה ואולי נכשלתי שם... ומי שאינו שת לבו לשמור **פיו** בשעת הצורך ונותן דרור ללשונו, אם באכילת מאכלות אסורים או בדיבור מיותר וק"ו בדיבור הגורם נזק לחברו, קרי: לשון הרע וכדו' הרי נהפך ה"ענג" ל:"נגע" ומיד נסמכת פרשת מצורע והיא פרשת הנגעים המופיעים על גופו של האדם והמבשרים לכל וגם לאדם עצמו שפיו לא נשמר כראוי, וכדי לזכות לגוף נקי חזרה, יש לשמור את הפה כבתחילה ויש במראה הנגע מן הסמליות של מידה כנגד מידה. כשם שמשתנים פניו של הנפגע...כלשון שמציינים חז"ל" אזיל סומקא ואתי חיוורתא" (פירוש הולך הצבע האדום מעל פני המבוייש ומופיע הצבע הלבן..") ולכן חכמים אמרו שגם זה נחשב ברמה מסוימת כרצה ח"ו..כפי שסר האודם מפניו והופיע הצבע הלבן..כך נטמא המצורע כששער הנגע הפך..לבן והתיקון לחטא: בידודו מהחברה, שנאמר: "ויצא אל מחוץ למחנה.." מפני שהוא מערער את שלוות החברה ולכן לא ראוי להימצא בתוכה. כפי שאמר הרמב"ם: "שלט יתעסק בשיחת הרשעים שהם ליצנות ולשון הרע. ממשיכה התורה להוכיח את כוח הפה..ואומרת כי טומאתו וטהרתו של המצורע היא על: פי הכהן להוכיח כמה גדול כוח הדבור ועוג ד יותר מה מביא המצורע כקרבן? ציפורים... מסביר המדרש כי הצפרים דכן לפטפט ל לצפצף..מפעילות הרבה את הפה שלהן..יבוא הפטפוט ויכפר על מעשה פטפוט..על פי זה יובן המדרש בתחילת הפרשה:

"אשה כי תזריע.." זה שאמר הכתוב: אחר וקדם צרתני" אם זכה האדם אומרים לו: אתה קדמת למעשה בראשית, ואם לא: אומרים לו אפילו יתוש קדמך"...אם האדם שומר על מוצא פיו נקרא: "קדם" דהיינו ראשון במעלת הנבראים כי כוח הדיבור הוא הכוח היחיד של האדם ואם חלילה משחי את פיו נקרא:"אחור" דהיינו ניפסד מכל הנבראים שקדמו לו בבריאה – שאינם חוטאים בלשון הרע...ובתיקון הפה, נשאר לנו לנצל את הפה לשבח ולעודד אנשים וידידים ובני משפחה קרובים וכמובן גם לשבח ולפאר את הקב"ה ולהודות לו על הכל ובמיוחד השבוע שיחול בו יום העצמאות נודה ונשבח על שהסתיימה הגלות והגענו למקום מבטחים חזרנו הביתה...כמובן שעדיין יש הרבה מה לתקן בכית... אבל עדיף בית פרטי..מאשר מלון שאינו שייך לך..."תהילת ה' ידבר פינו.." ונוכה עוד ל:"אז ימלא שחוק פיני ולשונו רינה.."שיהיה עת הגאולה במהרה בימינו אמן